

Ernstige beschuldigingen tegen oud-compagnon. Vertrouwelijke e-mail in procedure ingebracht.

Twee makelaars die jarenlang samenwerkten gaan uit elkaar. Dat leidt tot het faillissement van enige gezamenlijke vennootschappen. De ene makelaar beschuldigt de andere van oplichting, fraude en paulianeus handelen. Hij bericht daarover het algemeen bestuur van de NVM waarvan die andere makelaar sinds enige tijd deel uitmaakt. Noch de rechter noch de raad van toezicht noch de Centrale Raad achten gronden aanwezig voor de ernstige beschuldigingen.

De beschuldigde makelaar brengt de vertrouwelijk aan het algemeen bestuur verzonden e-mail in in een kort geding dat hij tegen zijn oud-compagnon aanspant. Daardoor overtreedt hij het vertrouwelijke karakter van het bericht. De Centrale Raad acht dit verwijtbaar.

De Centrale Raad van Toezicht geeft de volgende uitspraak in de zaak van:

A.N., (hierna: N), aangesloten NVM-makelaar, gevestigd en kantoorhoudende in T,
beklaagde/appellant,
klager/appellant,

tegen

H.K. (hierna; K), aangesloten NVM-makelaar, gevestigd en kantoorhoudende te T,
klager/verweerder in hoger beroep
beklaagde/verweerder in hoger beroep

1. Verloop van de procedure

1.1 Bij brief van 6 augustus 2012 heeft K tegen N een klacht ingediend bij de afdeling Consumentenvoorlichting van de NVM. Deze heeft de klacht doorgeleid naar de Raad van Toezicht Breda. N heeft tegen de klacht verweer gevoerd en in zijn verweerschrift een klacht tegen K ingediend. Deze heeft daartegen verweer gevoerd. In de beslissing van 13 april 2013, verzonden op 16 april 2013, is op die klachten beslist. In deze beslissing is de tegen N ingediende klacht gegrond verklaard en is aan N de maatregel van berisping opgelegd. De Raad van Toezicht heeft voorts bepaald dat N met een bedrag van € 2.854,65 dient bij te dragen in de kosten van de behandeling van de klacht.

De Raad van Toezicht heeft de klacht van N tegen K ongegrond verklaard. Bij brief van 1 mei 2013, ontvangen op 7 mei 2013, is N tijdig van deze beslissing in hoger beroep gekomen.

1.2 N heeft in zijn beroepschrift van 16 juni 2013 de gronden aangevoerd waarop zijn hoger beroep is gebaseerd.

1.3 K heeft in zijn verweerschrift van 23 augustus 2013 verweer gevoerd in hoger beroep.

1.4 De Centrale Raad van Toezicht heeft kennis genomen van de in eerste instantie tussen partijen

gewisselde stukken en de beslissing van de Raad van Toezicht.

- 1.5 Ter zitting van 7 november 2013 van de Centrale Raad van Toezicht zijn verschenen:
- N in persoon bijgestaan door mr. B.M. Stroetinga;
 - K in persoon.
- 1.6 Partijen zijn door de Centrale Raad van Toezicht gehoord en hebben hun standpunten nader toegelicht.

2. De feiten

- 2.1 Als gesteld en erkend, dan wel niet of onvoldoende weersproken, alsmede op grond van de inhoud van de overgelegde bescheiden, voor zover niet betwist, staat het navolgende vast.
- 2.2 K en N oefenen sinds 1994 door middel van verschillende vennootschappen gezamenlijk de makelaarspraktijk uit. Eind 2008 deelt K aan N mee dat hij deze samenwerking wil beëindigen en de makelaarspraktijk zelfstandig wil gaan uitoefenen. Op 9 januari 2009 sluiten N en K een overeenkomst waarbij de samenwerking gedeeltelijk wordt beëindigd en de daaraan verbonden gevolgen worden geregeld. In de overeenkomst is de ontbindende voorwaarde opgenomen dat de huisbankier instemt met de ontvlechting en aan de overname van de daaruit voortvloeiende verplichtingen voor N en diens vennootschappen. K start begin 2009 een eigen makelaarskantoor.
- 2.3 Nadat was gebleken dat de huisbankier niet instemde met de ontvlechting zijn in april/mei 2009 twee van de vennootschappen waarin K en N hun makelaarspraktijk uitoefenden failliet verklaard. De curator verkoopt vervolgens de opdrachtenportefeuille aan een makelaar, een zekere B, die deze portefeuille inbrengt in het inmiddels opgerichte makelaarskantoor L-N Bedrijfsmakelaars waaraan N is verbonden.
- 2.4 Tussen N en K zijn zakelijke geschillen gerezen over de beëindiging van de samenwerking en de daaraan verbonden gevolgen. Op 1 augustus 2012 verzendt N aan het directiesecretariaat van de NVM een voor de leden van het Algemeen Bestuur bestemde e-mail. Daarin komt ondermeer de navolgende passage voor:

“Zoals u zo mogelijk bekend heb ik met de heer K, thans voorzitter vakgroep [...], vele jaren tezamen een onderneming gehad. Aan het eind van de onderneming heeft de heer K zich, in mijn visie, onder andere schuldig gemaakt aan oplichting en paulianeus handelen. Mede door toedoen van de heer K zijn onze gezamenlijke ondernemingen in april en mei 2009 gefailleerd. Vervolgens is de heer K voorzitter geworden van de Vakgroep [...] van de NVM. Vóór zijn benoeming heb ik de NVM geïnformeerd dat de curator van onze voormalige ondernemingen bereid was hierover een toelichting te geven aan de NVM. Naar ik heb vernomen bestond de benoemingscommissie voor de functie van voorzitter, in eerste aanleg uit twee personen, waaronder de heer K.

Na zijn benoeming is er door de NVM een persbericht uitgegeven waarin werd vermeld dat de heer K in 2008 al voor zichzelf was begonnen. Alle NVM-leden en derden zijn en worden onjuist geïnformeerd. Met de directeur van de NVM heb ik contact gehad om te dit te

rectificeren, hetgeen zij om haar moverende reden weigerde. Vervolgpublishaties vanuit de NVM geven aan dat de heer K niet alleen de crisis overleefde, maar er sterker uit kwam.

De heer K heb ik verzocht een mediation-traject in te gaan. Nadat de advocaat van de heer K de vice-president van de rechtbank Arnhem bereid had gevonden dit traject te leiden, heeft de heer K aangegeven dit traject niet te willen bewandelen.

Mij rest niets anders dan over te gaan tot het entameren van diverse procedures, welke ik aan het voorbereiden ben. Daaronder begrepen tuchtprocedures, onder andere bij de NVM.

Ter zake deze procedure is het mijn vraag of het bewust meermaals onjuist informeren van de leden van de NVM een actie is welke kan worden toegeschreven aan de heer K of dat dit een actie is welke moet worden toegeschreven aan het bestuur van de NVM of aan de individuele medewerker(s) van de NVM zelf.”

In de e-mail vermeldt N als onderwerp: “strikt vertrouwelijk/K”.

- 2.5 K dagvaardt op 13 augustus 2012 N en vordert in kort geding dat N - samengevat - wordt verboden om jegens derden uitlatingen te doen met de strekking of inhoud dat K zich schuldig heeft gemaakt aan oplichting en/of paulianeus handelen. K brengt de e-mail van 1 augustus 2012 van N aan de leden van het Algemeen Bestuur in het geding. De voorzieningenrechter neemt de tekst daarvan volledig over in zijn op 6 december 2012 gewezen vonnis waarbij hij de vordering van K toewijst.

3. De klachten van K en N

- 3.1 De klachten, zoals deze door de Raad van Toezicht zijn samengevat, houden het navolgende in.
- 3.2 K verwijt N dat hij K al geruime tijd via relaties, netwerken en andere derden in een kwaad daglicht wil stellen. K onderbouwt zijn verwijt met een verwijzing naar enkele e-mailberichten waaronder de e-mail van 1 augustus 2012 van N aan de leden van het Algemeen Bestuur van de NVM.
- 3.3 N verwijt K dat hij de strikt vertrouwelijke e-mail van 1 augustus 2012 van N aan het Algemeen Bestuur van de NVM in de openbaarheid heeft gebracht door deze e-mail bij de behandeling van het kort geding ter zitting van 26 november 2012 aan de voorzieningenrechter over te leggen ter ondersteuning van zijn vordering.

4. Het hoger beroep

- 4.1 N heeft in hoger beroep, naar aanleiding van de beslissing op de klacht van K, samengevat en zakelijk weergegeven, het navolgende aangevoerd.
- 4.2 De beslissing van de Raad van Toezicht is mede gegeven door het lid W.R. Schulting. Nu deze geen (senior) NVM-makelaar is kan de beslissing niet in stand blijven omdat de Raad van Toe-

zicht niet op de in het Reglement Tuchtrechtspraak NVM voorgeschreven wijze was samengesteld. Omdat de Raad van Toezicht heeft verzuimd om de door N in het kader van zijn verweer tegen de klacht aangeduide handelwijze van K mede te toetsen aan de Gedragscode NVM bestuurders dient ook op die grond de beslissing vernietigd te worden.

- 4.3 Naar aanleiding van de door N voorafgaande aan de verzending van zijn e-mail van 1 augustus 2009 gestelde vraag op welke wijze hij zijn informatie over K “strikt vertrouwelijk” aan het Algemeen Bestuur kon overbrengen, is aan hem door een medewerkster van de NVM geadviseerd om zijn e-mail te verzenden aan het directiesecretariaat. Nadat de Raad van Toezicht zijn beslissing had gegeven heeft N opnieuw aan de NVM de vraag gesteld op welke wijze hij vertrouwelijk te behandelen stukken aan het Algemeen Bestuur kan verzenden. De office-manager van de NVM heeft hem ook dit keer meegedeeld dat hij dergelijke stukken met de vermelding “vertrouwelijk” aan het directiesecretariaat kan verzenden. Onjuist is dan ook de overweging van de Raad van Toezicht dat N door de wijze van verzending van zijn e-mail bewust heeft gekozen voor het risico dat nog andere personen binnen de NVM dan de bestuursleden daarvan kennis zouden kunnen nemen.
- 4.4 Ten onrechte heeft de Raad van Toezicht overwogen dat de in de e-mail opgenomen beschuldigingen niet relevant waren voor de daarin gestelde vraag en N daarvoor geen goede onderbouwing en rechtvaardiging had aangedragen. De in hoger beroep overgelegde (10) verklaringen en de notitie met betrekking tot de gang van zaken ten aanzien van een op een derdenrekening van een advocaat gestort depot van circa € 12.000,- ondersteunen de bij N gerezen verdenking tegen K. Het is niet aan de Raad van Toezicht maar aan de civiele rechter om een oordeel te geven over de vraag of de in de e-mail opgenomen uitlatingen onrechtmatig zijn. De door N gevraagde informatie was van belang voor de door hem tegen K te voeren procedure. Anders dan de Raad van Toezicht heeft overwogen waren de door N gebruikte bewoordingen functioneel. De Raad van Toezicht heeft zijn overwegingen dat de bewoordingen een diffamerend karakter hadden niet gemotiveerd.
- 4.5 De Raad van Toezicht heeft ten onrechte overwogen dat geen genoegzame rechtvaardigingsgrond is gebleken voor de uitlatingen die N over K heeft gedaan. Aangezien bij N de verdenking was gerezen dat K zich had schuldig gemaakt aan paulianus handelen en oplichting had hij belang bij de beantwoording van de in zijn e-mail van 1 augustus 2012 gestelde vraag. Indien blijkt dat binnen een organisatie geen instituut bestaat waaraan vertrouwelijke informatie kan worden overgedragen blijft alleen het Algemeen Bestuur daarvoor de aangewezen partij. De Erecode en de gedragscode voor bestuurders bieden de waarborg dat geen misbruik wordt gemaakt van vertrouwelijk verstrekte informatie. Voor N bestond geen andere mogelijkheid om de leden van het Algemeen Bestuur te informeren over de door hem gesignaleerde misstand dan door de verzending van zijn e-mail op de door de NVM aan hem geadviseerde manier. Onbegrijpelijk is dat het Algemeen Bestuur toelaatbaar acht dat een lid dat vertrouwelijke informatie aan het bestuur verstrekt vervolgens op basis daarvan door een lid van dit bestuur civielrechtelijk, tuchtrechtelijk en strafrechtelijk wordt aangesproken.
- 4.6 Voorafgaande aan de benoeming van K tot voorzitter van de vakgroep [...] was het Algemeen Bestuur al bekend met de verdenkingen van N jegens K. De mededelingen in de e-mail over K hebben de goede naam van K dan ook niet verder meer kunnen schaden zoals door de Raad van Toezicht is overwogen.

- 4.7 N heeft in hoger beroep naar aanleiding van de beslissing op de tegen K ingediende klacht, samengevat en zakelijk weergegeven, het navolgende aangevoerd.
- 4.8 De Raad van Toezicht heeft de door N tegen K ingediende klacht te beperkt omschreven. Door toedoen van K is een strikt vertrouwelijke e-mail gepubliceerd waarvan K als lid van het Algemeen Bestuur kennis heeft kunnen nemen. K heeft deze e-mail gebruikt voor civielrechtelijke, strafrechtelijke en tuchtrechtelijke doeleinden.
- 4.9 Het Algemeen Bestuur ontvangt alle door de tuchtrechter genomen beslissingen. Aldus is K als lid van het Algemeen Bestuur betrokken bij de tuchtrechtspraak en is hij gebonden aan de in artikel 56 van het Reglement Tuchtrechtspraak NVM opgenomen verplichting tot geheimhouding. Door de beslissing van de Raad van Toezicht op zijn website te publiceren en daarover persberichten te verspreiden heeft K deze op hem rustende geheimhoudingsverplichting geschonden. K heeft voorts gehandeld in strijd met de artikelen 2.1 – 2.4 van de Gedragscode NVM bestuurders.

5. **Het verweer**

- 5.1 K heeft in hoger beroep naar aanleiding van de beslissing op zijn klacht tegen N, samengevat en zakelijk weergegeven, het navolgende aangevoerd.
- 5.2 N heeft in hoger beroep 13 producties in het geding gebracht ter ondersteuning van zijn stelling dat op goede gronden zijn verdenking tegen K was gerezen. K heeft de inhoud van deze producties becommentarieerd en geconcludeerd dat de inhoud daarvan niet kan dienen als aanwijzing voor de stelling dat hij zich zou hebben schuldig gemaakt aan paulianeus handelen en oplichting. Voorts heeft hij er op gewezen dat onderdelen van de in het beroepschrift opgenomen kritiek van N betrekking hebben op het handelen of nalaten van de NVM. Ondanks de beslissingen van zowel de voorzieningenrechter als de Raad van Toezicht lijkt N niet voornemens om zijn kruistocht tegen K te beëindigen. Een zwaardere maatregel dan de door de Raad van Toezicht opgelegde berisping is daarom op zijn plaats.
- 5.3 K heeft in hoger beroep naar aanleiding van de beslissing op de door N ingediende klacht, samengevat en zakelijk weergegeven, het navolgende aangevoerd.
- 5.4 Voor K is ook in hoger beroep niet helder welk verwijt N jegens hem maakt. K betwist dat hij tuchtrechtelijk laakbaar tegenover N heeft gehandeld.

6. **Beoordeling van het geschil in hoger beroep**

- 6.1 Door het hoger beroep liggen de klachten in volle omvang ter beoordeling aan de Centrale Raad van Toezicht voor. De klachten lenen zich voor gezamenlijke behandeling.
- 6.2 Naar aanleiding van de grief van N met betrekking tot de samenstelling van de Raad van Toezicht Breda heeft de Centrale Raad van Toezicht op de voet van artikel 27 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NVM inlichtingen ingewonnen bij de NVM. In zijn e-mail van 13 november 2013 - waarvan een fotokopie aan N en K is toegezonden - heeft de secretaris van de Commissie Lidmaatschapszaken meegedeeld dat het lid Schulting daarvan sinds 2010 staat gere-

gistreerd als senior NVM-makelaar en hij per 1 januari 2013 is herbenoemd. Aangezien daarmee vaststaat dat de Raad van Toezicht Breda was samengesteld overeenkomstig de in artikel 2 van het Reglement Tuchtrechtspraak NVM opgenomen voorschrift is de beslissing van 13 april 2013 in de juiste samenstelling gegeven.

De klacht van K

- 6.3 De kern van de door K tegen N ingediende klacht betreft de vraag of N tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld door op 1 augustus 2012 aan de leden van het Algemeen Bestuur een e-mail te zenden waarin de onder 2.4 weergegeven passage is opgenomen. De Centrale Raad van Toezicht overweegt als volgt.
- 6.4 De Centrale Raad van Toezicht stelt voorop dat voor leden van de vereniging in beginsel de mogelijkheid moet bestaan om zich op vertrouwelijke basis tot het Algemeen Bestuur te wenden met het doel om aan één of meer leden daarvan informatie te verstrekken over het reilen en zeilen van de vereniging of onderdelen daarvan, dan wel over leden van de vereniging of aangesloten makelaars. Nu niet is gebleken dat binnen de vereniging sprake is van een daarop gerichte en met het oog op het behoud van de vertrouwelijkheid met zekere waarborgen omklede voorziening en N onbetwist heeft gesteld dat hij aan het directiesecretariaat van de NVM advies heeft gevraagd over de wijze van verzending van een vertrouwelijk bericht, heeft hij naar het oordeel van de Centrale Raad van Toezicht met de van hem in redelijkheid te verlangen zorgvuldigheid gehandeld door zijn e-mail te verzenden aan het directiesecretariaat onder de vermelding “strikt vertrouwelijk”.
- 6.5 Door in zijn e-mail te vermelden dat K zich in de visie van N onder andere heeft schuldig gemaakt aan oplichting en paulianus handelen en mede door zijn toedoen hun gezamenlijke ondernemingen zijn gefailleerd, heeft N ernstige beschuldigingen geuit aan het adres van K. K heeft deze beschuldigingen gemotiveerd betwist. In zijn op 6 december 2012 gewezen vonnis heeft de voorzieningenrechter overwogen dat N niets uit het faillissementsdossier heeft kunnen aandragen dat ondersteuning geeft aan de beschuldiging van oplichting en paulianus handelen aan de zijde van K. Ook in deze procedure is niet gebleken dat uit het door de curator ingestelde onderzoek of uit door N in het geding gebrachte stukken concrete aanwijzingen naar voren zijn gekomen voor de door N geuite beschuldigingen.
- 6.6 In Regel 1 van de Erecode is ondermeer bepaald dat een NVM-lid in zijn communicatie waakt tegen onjuiste beeldvorming over personen, zaken en rechten en over zijn werkwijze, belangen en positie. In Regel 7 van de Erecode is voor het NVM-lid de verplichting opgenomen om zich zonder noodzaak tegenover derden niet negatief uit te laten over collega's of hun optreden. Aangezien op 1 augustus 2012 naar het oordeel van de Centrale Raad van Toezicht objectief gezien onvoldoende grond bestond voor zijn beschuldigingen en N daarmee K in een kwaad daglicht heeft gesteld en met zijn mededelingen diens positie als bestuurslid heeft kunnen schaden, heeft N de Regels 1 en 7 van de Erecode geschonden. De Centrale Raad van Toezicht acht deze handelwijze tuchtrechtelijk laakbaar en de klacht van K in zoverre gegrond.
- 6.7 Ter onderbouwing van zijn standpunt dat N over K in ruime kring onjuiste en voor hem schadelijke informatie zou hebben verspreid, heeft K zich beroepen op een tweetal e-mails die door twee zakelijke relaties aan hem op 9 augustus 2012 zijn verzonden. Eén van deze relaties heeft verwezen naar een door hem in de zomer van 2011 gevoerd gesprek met een makelaar die blij-

kens het desbetreffende bericht van N zou hebben vernomen dat K zich zou hebben schuldig gemaakt aan faillissementsfraude en zou worden vervolgd voor oplichting, verduistering en fraude. In een door N in hoger beroep overgelegde e-mail van 16 augustus 2012 heeft deze makelaar echter bestreden dat hij aan de desbetreffende relatie van K een dergelijke mededeling zou hebben gedaan. Bij die stand van zaken kan de e-mail van deze relatie niet bijdragen aan de onderbouwing van de klacht van K. De tweede e-mail is afkomstig van een zakelijke relatie van K die heeft gerefereerd aan een op 12 januari 2012 met N gevoerd gesprek waarin N beschuldigingen aan het adres van K heeft geuit.

- 6.8 Nu K het door N betwiste verwijt dat N hem al geruime tijd via relaties, netwerken en andere derden in een kwaad daglicht heeft willen stellen slechts met één e-mailbericht kan ondersteunen, is in deze procedure niet aannemelijk geworden dat N zich daaraan heeft schuldig gemaakt. Het desbetreffende (summiere) e-mailbericht heeft immers slechts betrekking op een op 12 januari 2012 gevoerd gesprek en niet gebleken is dat daaraan voorafgaand of daarna soortgelijke mededelingen als daarin opgenomen door N tegenover derden zijn gedaan. De klacht van K is in zoverre onvoldoende feitelijk onderbouwd en derhalve ongegrond.
- 6.9 De Centrale Raad van Toezicht is zich er van bewust dat K en N jarenlang met elkaar als makelaars binnen hun ondernemingen hebben samengewerkt en aan die samenwerking op initiatief van K een einde is gekomen. Daaraan waren voor zover dat blijkt uit het dossier voor beide partijen belangrijke zakelijke gevolgen verbonden waaruit geschillen zijn voortgevloeid waarover diverse procedures zijn gevoerd. De Centrale Raad van Toezicht houdt rekening met deze bijzondere achtergrond en ziet in alle omstandigheden van het geval geen aanleiding om aan N een tuchtrechtelijke maatregel op te leggen. Nu het beroep van N deels gegrond is bestaat geen aanleiding om N te belasten met de aan de behandeling van de klacht verbonden kosten.

De klacht van N

- 6.10 N heeft in hoger beroep aangevoerd dat de Raad van Toezicht zijn klacht in de beslissing te beperkt heeft omschreven. Aangezien in het processtuk in eerste instantie waarin de klacht is geformuleerd ook aan K het verwijt is gemaakt dat hij de pers uitvoerig heeft geïnformeerd over zijn strikt vertrouwelijke e-mail aan het Algemeen Bestuur, zal de Centrale Raad van Toezicht dit aspect als onderdeel van de klacht bij zijn beoordeling betrekken. De Centrale Raad van Toezicht overweegt als volgt.
- 6.11 K heeft de e-mail van 1 augustus 2012 van N aan het Algemeen Bestuur overgelegd in de door hem tegen N gevoerde kort gedingprocedure. Door de in de e-mail opgenomen vermelding “strikt vertrouwelijk” was voor het Algemeen Bestuur, maar ook voor K aan wie dit bericht ook nog eens “cc” was toegezonden, kenbaar dat N er vanuit ging dat het bericht niet zou worden verspreid buiten de kring van de leden van het Algemeen Bestuur en dat hij dat ook niet wenste. Reeds in zijn e-mail van 8 augustus 2012 heeft de voorzitter van de NVM aan N bericht - samengevat - dat de NVM geen positie zou innemen in het tussen N en K gerezen geschil en hij daarin geen enkele actie zou ondernemen. In de daaropvolgende periode is ook gebleken dat de NVM geen aandacht heeft besteed aan de door N in zijn e-mail aangesneden kwestie.
- 6.12 De behandeling van het kort geding heeft plaatsgevonden ter zitting van 26 november 2012. Nu de voorzitter van de NVM reeds in zijn e-mail van 8 augustus 2012 aan N had bericht dat hij aan

de inhoud daarvan geen aandacht zou besteden en aangenomen moet worden dat K van die mededeling op de hoogte was, bestond voor K in beginsel geen (dwingend) processueel belang om een beroep te doen op dit “strikt vertrouwelijke” bericht. Het had daarom op zijn weg gelegen om dit bericht niet, anders dan hij heeft gedaan, in de openbaarheid te brengen door het als productie in een procedure over te leggen en daarop tijdens een voor het publiek toegankelijke rechtszitting een beroep te doen. Het feit dat N dit bericht niet alleen aan het Algemeen Bestuur maar ook nog “cc” aan K had verzonden, doet daaraan niet af.

- 6.13 Uit een door N overgelegde productie, een fotokopie van een op 4 september 2012 verschenen bericht op een website van Wegener Media, volgt dat K kennelijk desgevraagd een journalist heeft geïnformeerd over de door N in zijn e-mail aan de NVM opgenomen beschuldiging. De Centrale Raad van Toezicht is van oordeel dat, nu sprake was van een bericht waaraan N een strikt vertrouwelijk karakter had gegeven, het K niet vrij stond om daarover informatie aan de pers te verstrekken en dat hij, door de pers wel te informeren, tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld tegenover N.
- 6.14 De slotsom is dat de door N tegen K ingediende klacht als weergegeven onder 3.3, gegrond is en de Centrale Raad van Toezicht na te melden straf juist acht. De Centrale Raad van Toezicht ziet voorts aanleiding om K te belasten met de behandeling van de kosten van de klacht in hoger beroep.
- 6.15 Gelet op de inhoud van de Statuten en het Reglement Tuchtrechtspraak NVM komt de Centrale Raad van Toezicht tot de volgende uitspraak.

7. **Beslissing in hoger beroep**

- 7.1 Vernietigt de beslissing van 13 april 2013 van de Raad van Toezicht Breda.
- 7.2 Verklaart de door K tegen N ingediende klacht als overwogen onder 6.6 gegrond en voor het overige ongegrond.
- 7.3 Bepaalt dat aan N geen tuchtrechtelijke maatregel wordt opgelegd.
- 7.4 Verklaart de door N tegen K ingediende klacht als weergegeven onder 3.3 gegrond.
- 7.5 Legt aan K de straf van berisping op.
- 7.6 Bepaalt dat K ter zake van de kosten van de behandeling van de klacht in hoger beroep een bijdrage van € 2.987,-- zal voldoen en bepaalt dat dit bedrag binnen zes weken na ondertekening van deze uitspraak aan de Nederlandse Vereniging van Makelaars o.g. en Vastgoeddeskundigen NVM gevestigd te Nieuwegein zal worden voldaan.

Aldus gewezen te Amersfoort door mr. K.E. Mollema, voorzitter, mr. D.H. de Witte, F.J. van der Sluijs en mr. J.C. Borgdorff, leden en mr. J.A. van den Berg, lid/secretaris en ondertekend op 31 januari 2014.

